

INFORMATOR

STOWARZYSZENIA „RÓŻA”

NR 47, GRUDZIEŃ 2023

**Szanowni Członkowie Stowarzyszenia „Róża”!
Drodzy Przyjaciele Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny!**

Królestwo Boże na ziemi doznaje nieustannego ucisku, lecz Ci, którzy przyjęli Jezusa Króla Polski w Akcie Intronizacji, doświadczają mocy dziecięctwa Bożego i miłości Trójcy Świętej. Szczęśliwi są owi *studzy*, wyposażeni w łaskę wierności i wytrwałości, których przyjęcie Jezusa do ludzkości zastanie czuwających przy Jego tronie.

Łamiąc się opłatkiem, pragniemy razem z Wami w wigilijny wieczór rozpalic ogniem miłości do Jezusa Króla serca ludzkie w całej Polsce, aby wszyscy doświadczyli owoców Królestwa Bożego. Dziękujemy za wierną przyjaźń, za pomoc w szerzeniu Dzieła Intronizacji w Polsce, za wszelkie dobre czyny i słowa.

Niech Pan błogosławi i darzy Was pokojem swego Królestwa w nadchodzącym Nowym Roku. Pozdrawiamy serdecznie i zapewniamy o pamięci w modlitwie.

Zarząd Stowarzyszenia „Róża”

Siedem lat po Intronizacji

26 listopada 2023 roku, w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, obchodziliśmy 7. rocznicę proklamowania *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* w naszej Ojczyźnie, tym razem pod hasłem *Polska królestwem Jezusa Chrystusa*. Dla nas, Polaków, jest (powinno być) to wydarzenie szczególne – zwłaszcza w obecnej rzeczywistości społeczno-politycznej – by ze świadomością i nową gorliwością podjąć wysiłek budowania Bożego Królestwa w Polsce. To przyrzekaliśmy w 2016 roku, lecz czy pamiętamy dziś o tych zobowiązaniach? Czy w naszych sercach jest radość, że Pan Jezus jest naszym Królem i że w Jego ramionach jesteśmy bezpieczni, niezależnie od istniejącej rzeczywistości zewnętrznej? Tegoroczne obchody rocznicy Aktu Intronizacji są świadectwem, dla jak wielu Polaków Jezus nie jest ideą, lecz Osobą i Królem, któremu przyrzekaliśmy posłuszeństwo.

W ostatnią niedzielę roku liturgicznego w Bazylice Miłosierdzia Bożego w krakowskich Łagiewnikach odbyła się uroczysta Msza św. pod przewodnictwem bp. Stanisława Jamrozka, Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych. W homilii powiedział on m.in.: *Człowiek, w którego sercu króluje Chrystus, jest gotowy w sposób całkowicie wolny oddać Mu siebie, staje pod Jego sztandarem. Wybór Chrystusa nie zapewnia sukcesu zgodnie z kryteriami świata, ale gwarantuje pokój i radość, które tylko On może dać...*

Po zakończonej Mszy św. przed Panem Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie odnowiliśmy przyrzeczenia Jubileuszowego Aktu, a potem przeszliśmy w uroczystym Orszaku do Sanktuarium Jana Pawła II na Białych Morzach. Tam wysłuchaliśmy krótkich referatów: ks. Wojciecha Medwida i Piotra

Pikuły (ten tekst publikujemy w tym Informatorze), wspólnie pomodliliśmy się, a ks. Biskup na zakończenie udzielił nam pasterskiego błogosławieństwa.

W Warszawie uroczysta Msza św. z odnowieniem Aktu Intronizacji odbyła się w archikatedrze warszawskiej o godz. 12.30. Przewodniczył jej bp Michał Janocha. Po Mszy świętej około godziny 13.30 Orszak Jezusa Chrystusa Króla, któremu towarzyszyły relikwie świętych, nie tylko polskich, wyruszył z archikatedry do bazyliki Świętego Krzyża (w tym Informatorze publikujemy tekst p. Jana Łopuszańskiego, wygłoszony podczas tego Orszaku (relacja ze zdjęciami na stronie: www.intronizacja.pl).

W polskich kościołach w tę niedzielę Chrystusa Króla odnawiano *Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, a niektóre parafie w sposób uroczysty dokonywały Intronizacji, przygotowując się do niej poprzez odprawianie wcześniej dziewięciodniowej nowenny czy siedmiodniowego nabożeństwa.

Zakończył się kolejny rok liturgiczny, przed nami nowy... Jak czytamy w Komentarzu do Jubileuszowego Aktu: Intronizacja to proces... Z tym wiąże się cierpliwość, wytrwałość, wierność. Nasz Król powiedział: *Kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony*. Obyśmy więc wytrwali.

W naszych szkołach – króluj nam, Chryste!

Evangelia odnotowuje wydarzenie, podczas którego Pan Jezus powiedział: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego* (Mk 10, 14–15). Po tych słowach Pan Jezus brał dzieci w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je. Podkreślił w ten sposób, że również najmłodsi mają prawo do spotkania z Nim i poznawania Jego nauki. Jako najlepszy Nauczyciel dał do zrozumienia, by wspólnota jego uczniów, nie tylko nie zapominała o dzieciach, ale by od nich uczyła się, jak przyjmować królestwo Boże.

Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, proklamowany w łagiewnickim Sanktuarium Bożego Miłosierdzia i w kościołach całej Polski w 2016 roku, zawiera wezwania wskazujące przestrzenie naszego życia, które pragniemy poddać królewskiej władzy Syna Bożego. Jedną z tych przestrzeni są nasze szkoły jako miejsca wychowania i edukacji młodego pokolenia. W tym miejscu nasuwa się jednak pytanie: w jaki sposób wyraża się królowanie Chrystusa w naszych szkołach i na co należy zwrócić uwagę, by to królowanie utrwalić i rozszerzyć?

Refleksję poświęconą tym kwestiom warto rozpocząć od przypomnienia, że zgodnie z preambułą Ustawy Prawo oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 roku *Nauczanie i wychowanie – respektując chrześcijański system wartości – za podstawę przyjmuje uniwersalne zasady etyki*. Przywołany zapis jest wyrazem troski ustawodawcy o takie nauczanie i wychowanie w polskich szkołach, które będzie szanować chrześcijański system wartości. W systemie tym poczesne miejsce zajmuje osoba ludzka, wolna i rozumna, posiadająca niezwykłą godność i prawo do życia od poczęcia do naturalnej śmierci, wobec której jedynym właściwym odniesieniem jest miłość. Poza tym chrześcijański system wartości zawarty został w samym Akcie Intronizacyjnym, w zakończeniu którego ukazana została charakterystyka królestwa Chrystusowego, a jest to *królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju*.

Pamiętać też trzeba o tych wartościach, które wiążą się z kultywowaniem tradycji religijnych i patriotycznych. Służą temu obecne w polskich szkołach obchody związane ze świętami Bożego Narodzenia i Zmartwychwstania Pańskiego, Msze święte na rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego, rekolekcje szkolne itp. Wspaniałą okazją do ich zaakcentowania jest również ustanowione przez Sejm w 2019 roku Święto Chrzta Polski, które łączy w sobie zarówno wymiar religijny, jak i patriotyczny. Krzyż ustawiony przed wiekami na polskiej ziemi przez naszych przodków, a obecny w salach lekcyjnych obok godła państwowego wyraźnie przypomina o potrzebie kierowania się w nauczaniu i wychowaniu wartościami, które płyną z Ewangelii, a które realizowane są również poprzez działające w szkołach koła charytatywne, uczące praktycznej realizacji przykazania miłości bliźniego.

Kolejnym przejawem obecności królestwa Chrystusa w naszych szkołach są organizowane dla uczniów lekcje religii. Według dostępnych statystyk można powiedzieć, że w skali całego kraju uczestniczy w nich około 80% dzieci i młodzieży, a zatem zdecydowana większość. Zajęcia te stanowią dla młodych ludzi okazję do poznania nauki Kościoła i pogłębiania wiary przekazanej przez rodziców. Z kolei obecność katechetów w przestrzeni szkolnej stwarza możliwość świadczania o wierze także wobec innych nauczycieli i pozostałych pracowników placówek oświatowych.

Wskazane powyżej wybrane przejawy królowania Chrystusa w naszych szkołach wymagają stałej troski ze strony rodziców, nauczycieli i samych uczniów. Są one jak miny z przypowieści o człowieku szlacheckiego rodu, który udał się do dalekiego kraju, aby uzyskać dla siebie godność królewską i wrócić (por. Łk 19, 11–28). Człowiek wierzący, szczególnie każdy, kto związany jest ze środowiskiem szkolnym, powinien podjąć wysiłek ich pomnażania. Trzeba też mieć na względzie, że podobnie jak w przypowieści, także i pośród nas są współobywatele, którzy nienawidzą Chrystusa i wyraźnie oświadczają: *Nie chcemy, żeby ten królował nad nami* (Łk 19, 14). Na różne sposoby podejmują oni walkę z przejawami królowania Chrystusa w polskich szkołach. Próbuje ograniczyć możliwości organizowania Mszy szkolnych, dążą do usuwania krzyży z sal lekcyjnych, próbują odrzec święta z ich chrześcijańskiego charakteru czy podejmują działania zmierzające do usunięcia religii ze szkół. Ponadto zmierzają do wprowadzania do szkół treści stojących w jawnej sprzeczności z wartościami chrześcijańskimi. Każdy, kto uważnie śledzi doniesienia medialne w tym zakresie, sam łatwo może się przekonać, że sprawa jest poważna.

Co zatem wobec tych wyzwania mogą robić czciciele Jezusa Króla w trosce o Jego panowanie w polskich szkołach? Odpowiedź zależna będzie oczywiście od zakresu posiadanych możliwości i kompetencji. Rodzice i nauczyciele, a także dziadkowie powinni czuwać nad tym, by kierując się w życiu wartościami chrześcijańskimi, zaszczepiać je młodemu pokoleniu. Na dorosłych spoczywa też odpowiedzialność za troskę o atrakcyjne w formie i bogate w treści kultywowanie tradycji religijnych i patriotycznych. Ważna jest również dbałość o udział uczniów w lekcjach religii, nawet jeśli wypadają one w planie zajęć na pierwszych czy ostatnich godzinach. Potrzebna jest także czujność i odpowiednia reakcja wobec działań podejmowanych przez przeciwników królestwa Chrystusa.

Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże (Mk 10, 14–15). Obchodząc kolejną rocznicę proklamacji *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, angażujemy się, na miarę swoich możliwości, w szerzenie królestwa Chrystusowego wśród młodego pokolenia, szczególnie z uwzględnieniem tak ważnej dla jego rozwoju przestrzeni, jaką jest szkoła. Módlmy się również w intencji rodziców, nauczycieli i uczniów, by dzięki ich postawie królowanie Chrystusa urzeczywistniało się w naszych szkołach.

Piotr Pikuła

Intronizacja to...

Intronizacja Jezusa Chrystusa to przyjęcie prawdy o Bogu i o człowieku. Bóg stworzył nas na obraz i podobieństwo swoje. Obdarował rozumem i wolną wolą, powołał do miłowania – bo JEST Miłością. Stworzył nas albo mężczyzną, albo kobietą, byśmy stali się płodni, zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną, a przez miłość wzajemną dorastali do wdzięcznego miłowania Boga. Intronizacja to uznanie prawdy, że w stworzeniu nie ma władzy innej, jak od Boga. Sprawować ją mamy zgodnie z prawem Bożym, które stoi ponad wszelkim prawem ludzkim. Przykazanie największe w Prawie to miłość Boga i bliźnich, a ustawy ludzkie sprzeczne z prawem Bożym to bezprawie.

Intronizacja Chrystusa to przyjęcie prawdy o naszej ludzkiej grzeszności i słabości. Tylko Jezus zbawia. Za cenę uniżenia i Ofiary z samego siebie. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przez Niego. Intronizacja to odrzucenie grzechu i tego, co do niego prowadzi: pychy i bałwochwalstwa, żądzy wyniesienia i władzy, chciwości i nieczystości, zawiści wobec możniejszych i pogardy dla słabszych, gniewu i nienawiści, lenistwa i tchórzostwa.

Intronizacja to przyjęcie Jezusa Chrystusa do serca i do relacji społecznych, nawrócenie i pokuta, zawierzenie Jemu życia i poświęcenie się Jego Sercu, ofiarna służba bliźnim i modlitwa. Pierwszą w życiu intronizacją Jezusa Chrystusa jest przecież chrzest święty, dany nam z łaski Króla nieba i ziemi. Intronizacja to uczynki miłosierne co do duszy i co do ciała. To obrona zagrożonych praw osób i wspólnot ludzkich, rodzin i całych narodów. To głoszenie prawdy i obrona przed zgorszeniami. To życie w prawdzie, sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Intronizacja Chrystusa to odrzucenie cywilizacji śmierci i uznanie, że Panem życia nie człowiek jest, ale Bóg. Intronizacja to przyjęcie z miłością każdego poczętego dziecka. To odrzucenie mordów dzieci w łonach matek oraz eutanazji chorych, starych i uznanych za niepotrzebnych. To odrzucenie *in vitro*, gdzie giną istoty ludzkie powołane do istnienia w sposób nienaturalny. To odrzucenie wojen zbrodniczych i projektów wyludnienia ziemi, bo *chwałą Boga jest człowiek żyjący*. Chrystus sprawiedliwie dopuści, by odrzucający Go do

końca otrzymali to, co sami chcą, czyli wieczność z dala od Niego. Nikomu nie życzymy tego nieszczęścia. Narody odrzucające Boga doznają zaś klęsk w doczesności, a mogą też całkiem zginąć.

Intronizacja Chrystusa to obrona praw jednego, świętego, katolickiego i apostołskiego Kościoła, posłanego, by całemu światu i wszystkim narodom przekazywał naukę Bożą niezmienną i łaski sakramentalne. To obrona wiary świętej i moralności, gdy duch buntu wdzierają się nawet do Kościoła. Intronizacja to uznanie niegodziwości dialogu ze złem. To nie Kościół ma dostosować się do świata. To świat, jeśli nadal ma trwać, przyjąć ma niezmienną naukę Bożą, powierzoną Kościołowi. Tę właśnie niezmienną naukę Bożą Kościół głosić ma światu, a nie jakąkolwiek inną.

Jezus Chrystus poświęcił w ofierze samego siebie, aby tych, którzy uwierzą, uświęcić w prawdzie i zjednoczyć w Ojcu i w sobie, aby świat uwierzył, że to Ojciec posłał Syna. Oby Polska cała zechciała zjednoczyć się w Bogu w Trójcy Świętej Jedynym.

Niepokalane Serce Maryi, Oblubienicy Ducha Świętego, Matki Boga i naszej, Królowej Polski – ogarnij nas swą miłością matczyną i królewską i prowadź Polskę drogą wierności Jezusowi Chrystusowi, prawowitemu Królowi Polski i wszystkich narodów.

Króluj nam, Chryste! Króluj w każdym polskim sercu! Króluj w naszym Państwie i w całym Narodzie po świecie rozsianym!

Jan Łopuszański

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus !

Dopóki będziemy razem nieść chorągiew Chrystusa Króla, Jego Ewangelii, wsparci o Jego Prawa, będziemy kształtować nasze polskie dzieje, będąc jednością a Bóg reszty dokona.

26 listopada 2023 roku, w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, odbyła się uroczysta Msza św. która była kolejną okazją (to już 7. rocznica), do odnowienia uroczystego *Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla* w Polsce. W nawiązaniu do tego wydarzenia i w łączności duchowej z uczestnikami centralnej uroczystości w Krakowie, nasza parafia pw. Najświętszego Zbawiciela w Gorzowie Wielkopolskim również dołączyła się do tych obchodów.

W dniach od 17 do 25 listopada 2023 roku nasza wspólnota parafialna poprzedziła tę uroczystość, odmawiając codziennie kolejno przez 9 dni nowennę ku czci Chrystusa Króla. 26 listopada o godz. 9.00 rano wszyscy wierni obecni na uroczystej Mszy św. przed Najświętszym Sakramentem, w postawie klęczącej, odnowili *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana*, a modlitwie przewodniczyli ks. kan. Andrzej Tomys, proboszcz parafii, księża wikariusze: ks. Arkadiusz Więcek i ks. Adam Skubis oraz gościnnie ks. Janusz Zieliński, odczytujący treść *Aktu* z 2016 roku. Po odczytaniu *Aktu* ksiądz Proboszcz ogłosił zawierzenie naszej parafii Jezusowi Królowi. W kościele zapanowała serdeczna i przyjazna atmosfera. Za wszystko Bogu niech będą dzięki.

Jako dowód wdzięczności Bogu za okazane nam łaski i miłosierdzie przekazaliśmy na ręce ks. Proboszcza wiązanek czerwonych róż oraz obraz Jezusa Króla Polski, autorstwa pani Danieli Pocenty.

Króluj nam, Chryste, zawsze i wszędzie!
Urszula Mintura, Jan Hajdukiewicz, Joanna Stachrowska i inni

KONKURS

W ramach 7. rocznicy proklamowania *Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* w Polsce odbyła się kolejna edycja Konkursu literacko-plastycznego *Jezus Chrystus naszym Królem*, organizowanego przez Stowarzyszenie „Róża” we współpracy z Fundacją Serca Jezusa. Napłynęło około 200 prac uczniów szkół podstawowych, które oceniano w dwóch kategoriach wiekowych: klasy I–IV i V–VIII. W uroczystość Chrystusa Króla ogłoszono wyniki konkursu. Laureatom, którym raz jeszcze gratulujemy, rozesłano nagrody, a szkołom podziękowania za zaangażowanie się w to wydarzenie.

Korespondencję prosimy kierować na adres:
Stowarzyszenie „Róża”, ul. Do Wilgi 23, 30-419 Kraków – z dopiskiem: Informator.
Biuro Zamówień: tel. 517 064 760; e-mail: biuro.stowarzyszenie.roza@gmail.com
Nr konta statutowego (składki, darowizny): 88 1240 4504 1111 0000 4669 6643